

ἀνδρῶν, καὶ ἄλλαι εἰς ἄλλας οἰασθήποτε χρεῖας αὐτῶν.

Ἄλλ' ὅ,τι πρὸ πάντων εἶνε τὸ κινεῖν τὴν περιέργειαν διὰ τὸ καινοφανὲς αὐτοῦ εἶνε ὁ δι' ἡλεκτρικοῦ φωτὸς φωτισμὸς τῆς ἀμαξοστοιχίας. Διὰ τοῦ συστήματος Faure καὶ τῶν ἡλεκτρικῶν λυχνιῶν τοῦ Ἐδισῶν ἐν ῥιπήθῃ οφθαλμοῦ ἢ ἀμαξοστοιχία φωτίζεται ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον δι' εὐκόλου κινήσεως μηχανήματός τινος. Μετὰ πολλῆς δ' εὐκολίας δύναται τις καὶ νὰ σβύσῃ ἢ ν' ἀνάψῃ ἐκ νέου ἐκάστην λυχνίαν χωριστὰ θέτων εἰς κίνησιν ὄργανόν τι κείμενον ὑπεράνω ἐκάστης αὐτῶν. Ἐκάστη τῶν λυχνιῶν τούτων τοῦ Ἐδισῶν παρέχει φῶς ἴσον πρὸς τὸ ὑπὸ ἐννέα ἢ δέκα κηρίων ὁμοῦ παραγόμενον. Α.

Η ΑΓΡΑΜΠΕΛΗ

[Ἐκ τῶν τοῦ Βαλαωρίτου].

Λέγ' ἡ ἀγράμπηλη μυριαριθμημένη
Ἐ τὸν ἄγριο πλάτανο ποῦ τὴ θεωρεῖ
Καὶ μὲ τὸν Ἰσκίο του συχνοδιαβαίνει
Πάντοτ' ἐπάνω της βράδου κ' αὐγῆ:

« Δένδρο 'περήφανο μὲς 'ς τὸν ἀγέρα
Τὰ φύλλα, οἱ κλώνοι σου θρασομανοῦν'
Βρίσκεις στενόχωρη τώρα τὴ σφαῖρα;
Τ' ἄστρα, τὰ σύγνεφα δὲν σὲ χωροῦν;

« Τρέχει 'ς τὴ ρίζα σου νεράκι κρύο,
Βυζάνεις ἄκοπα τὴν καταχινιά,
Κ' ἐμένα ἐζήτησες σὺ τὸ θηρίο
Γιατὶ μ' ἐπότιζε λίγη δροσιά;

« Τί θέλεις, πλάτανε, τί μοῦ γυρεύεις;
Διώξῃς τὸν Ἰσκίο σου κ' εἶμαι μικρή.
Τ' ἄνθη μου ἐπάγωσαν, μὴν τὰ παιδεύεις,
"Ὡς τον τὸν ἥλιο μου νὰ τὰ χαρῆ... »

« — Ξανθὴ μου ἀγράμπηλη, τί μὲ φοβάσαι;
Θέλεις νὰ σέρνεσαι πάντα ὄρρανή;
Μονάχη σου, ἔρημη τὴ νύχτα νᾶσαι
Νέχης κρεββάτι σου λιθάρια, γῆ;

« Τ' ἄνθη ζευγάρωσε μὲ τὴν ἀνδριά μου,
Γένου βασίλισσα κ' ἐγὼ θρονί,
Στηλώσου ἐπάνω μου . . . ἢ τὴν ἀγκαλιά μου
Κάθε ἄλλο λούλουδο θὰ σὲ φθονῆ... »

Τὴν ἐξεγέλασε τ' ἄγριο πλατάνι,
Τὴν ἐπερίπλεξε μὲς 'ς τὰ κλαριά . . .
Τὶ κρίμα πῶδωκες, ξανθὸ βοτάνι,
Γιὰ λίγο ψήλωμα τὴν παρθενιά.

Φτωχὴ κ' ἀνύπανδρη 'ς τὴν ἔρημιά σου
Μοῦτ' ἀνθη σου κρυφὴ χαρὰ
Τώρα θ' ἀρπάζουνε τὴ μυρωδιά σου
Τὰ νέφη κ' ἄνεμος ποῦσαι κυρά.

Μετὰ τὴν ἐκ τοῦ θρόνου του παραίτησιν, ὁ ἱποποτικώτατος βασιλεὺς καὶ μέγας φιλέλληνας Λουδοβίκος Α' τῆς Βαυαρίας ἠρέσκετο νὰ σκώπη τούς πρώην κόλακας του. « Ὁ γέρον Ῥόσχιλδ, ἔλεγεν, ἐφ' ὅσον ἤμην βασιλεὺς, μοὶ ἔβαλλε κατ' ἔτος τούς καλλίστους τεταριχευμένους ἰχθύς τὸ δῶρόν του ἔπαυσεν ἀφ' ὅτου κατέβην ἀπὸ τοῦ θρόνου ἄληθινὸς Ἑβραῖος! ἀλλὰ μήπως καὶ τινες τῶν χριστιανῶν μοὶ προσηνέχθησαν καλήτερα; »

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ διάσημος ποιητὴς καὶ λογογράφος Ἄδδισων ἦν ἀνεπιτήδεις καὶ κακὸς ῥήτωρ. Ὅτε δὲ διετέλεσεν ὑπουργὸς ἠναγκάσθη ποτὲ νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, ἵνα ὑποστηρίξῃ κυβερνητικὸν τι ζήτημα. Ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς τὸν προλαλήσαντα ἀντιπολιτευόμενον ῥήτορα: « Κύριε, λέγει, ἐννοῶ... » ἀλλὰ βλέπων τὰ βλέμματα πάντων ἐστραμμένα ἐπ' αὐτοῦ, δειλιῖ καὶ διακόπτει τὸν λόγον. « Κύριε, ἐννοῶ... » ἐπαναλαμβάνει καὶ πάλιν διακόπτει. « Κύριε, ἐννοῶ... » λέγει τρίτην φοράν μετὰ τρεμουσῆς φωνῆς, ἀλλὰ ψιθυρισμοὶ ἀκούονται, ὁ ῥήτωρ τὰ χάνει καὶ ἐπανέρχεται ἄταλος εἰς τὴν θέσιν του. Τότε ἀναστὰς τῶν ἀντιπολιτευομένων τις: « Κύριοι, λέγει μετὰ τόνου σοβαροῦ, αἱ τρεῖς ἐκτρώσεις, ὧν ἐγενόμεθα μάρτυρες, ἐκ μέρους συγγραφῆς γνωστοῦ διὰ τὴν γονιμότητά του, ἀποδεικνύουσιν ἀριθμητικῶς ὅποσον ἀσθενὴς ἦτο ἡ ὑπόθεσις, ἣν ἤθελε νὰ ὑπερασπίσῃ ».

*
**

Δικηγόρος γάλλος, Ἀβραὰμ καλούμενος, ἐπραγματεύετο ἐν τῷ δικαστηρίῳ τὰ ζητήματα, ἀρχόμενος ὡς ἡ Γραφή, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἡμέραν τινα καθ' ἣν διὰ μακρῶν ἡγόρευε, κύψας εἰς τὸ οὖς του ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου: « Ἀβραὰμ, τῷ λέγει, ἀκόμη μίαν θυσίαν ». Καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἐθυσίασε τὸ τέκνον του . . . τὸν λόγον.

*
**

Ἀρέλεια παιδική.

Ἡ μικρὰ Ἐλένη ἀγαπᾷ ὑπερβολικὰ τὰ μῆλα, διὸ πᾶσαν πρώην ὅταν μεταβαίη εἰς τὸ σχολεῖον, ἡ μήτηρ της θέτει ἐν τοιοῦτον εἰς τὸν σάκκον της.

Προχθὲς ἡ Ἐλένη ἐπιστρέφει φέρουσα ἄθικτον τὸ μῆλον.

— Ἐλένη, λέγει ἡ μήτηρ της, διατί δὲν ἔφαγες τὸ μῆλό σου; Μὴν ἦσουν ἀδιάθετη;

— Ὅχι, μαμὰ, ἀλλὰ ἡ συμμαθήτριά μου ἡ Νίνα ποῦ τὴν ἀγαπῶ πολὺ ἦτον τιμωρημένη νὰ φάγῃ ξηρὸ ψωμί . . .

— Ἰσα, ἴσα, λοιπὸν, ἔπρεπε νὰ μοιράσῃς τὸ μῆλο μαζὺ της.

— Ὅχι, μαμὰ, ἐμοιράσαμε τὸ ξηρὸ ψωμί!

*
**

Δύο μεταφυσικοὶ συνδιαλέγονται περὶ τοῦ τέλους τοῦ κόσμου, ὡσεὶ τοῦτο νὰ ἐξηρτάτο ἐκ τῆς θελήσεώς των.

— Λοιπὸν, ἔστω, λέγει ὁ εἷς, ὁ κόσμος τελειώνει ὕστερα;

— Ὑστερα. . . πηγαίνω καὶ κατοικῶ 'σὲ μιά ἐξοχὴ, ὅπου δὲν θὰ ἐνοχλοῦμαι πλέον νὰ ἀκούω νὰ δμιλοῦν δι' αὐτόν!

*
**

Ἡ ἀσχημοτάτη κυρία Β. . . δὲν εὐρίσκει, ὡς φυσικόν, καμμίαν γυναῖκα ὠραίαν.

Προχθὲς εἰσέρχεται εἰς τινὰ αἵθουσαν, ὅπου ἡ Β. . . ἦτο πρὸς ἐπίσκεψιν, νέα γυνὴ ἐν ὅλῃ τῇ ἀκμῇ θαυμασίας καλλονῆς.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ οἰκοδέσποινα κύψασα εἰς τὸ οὖς τῆς κυρίας Β. . . τὴν ἐρωτᾷ·

— Καὶ αὐτὴ πῶς σὰς φαίνεται;

Ἡ κ. Β. . . ἀποστομωθεῖσα ἐπὶ στιγμὴν, ἀπαντᾷ ἀμέσως·

— Αὐτὴ; ὦ, εἰς εἴκοσι χρόνια θὰ εἶνε ἀνυπόφορη!

*
**

Ὁ νέος Π. μὲ τὸ βελάντιον ἐντελῶς κενόν, ἐνεκα τῶν ἀσωτιῶν του, παρουσιάζεται πρὸς τινὰ θεῖόν του ἀσθενοῦντα.

Τὸν εὐρίσκει εἰς τὴν ἐσχάτην του ὥραν, τοῦτο ὅμως δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ ρήματα.

Ὁ θεῖος ἀγανακτῶν, τὸν καταρᾷται.

— Ἀλλὰ σκέψου, καλέ μου θεῖε, τῷ λέγει ὁ Π., ὅτι δὲν θὰ ἔχω οὔτε νὰ ἀγοράσω κἂν πένθημα ἐνδύματα ὅταν θὰ ἀποθάνῃς.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ὁ βασιλεὺς ἐκλέγεται οὐχὶ ἵνα φροντίξῃ μόνον περὶ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἵνα καὶ οἱ ἐκλέξαντες εὐτυχῶσι δι' αὐτόν. (Ξενοφών).

* * * Ἡ ἀλήθεια εἶνε λίθος πολύτιμος κεκρυμμένος εἰς τὰς βαθεῖας ἀβύσσους.

* * * Ξηραίνων τις ἐν μόνον δάκρυ καθίσταται ἄξιος ἐντιμοτέρας δόξης ἢ διαχέων ποταμοῦς αἱμάτων.

* * * Ἡ καρδιά εἶνε ὡς τὸ στερέωμα, ἐν μέρους τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ὡς αὐτὸ μεταβάλλεται νύκτα καὶ ἡμέραν.

* * * Ἡ καλίσθησις εἶνε σήμερον τὸ θερμόμετρον, δι' οὗ ταξινομοῦνται πάντες οἱ χαρακτῆρες.

* * * Ἡ λίαν εὐαίσθητος καρδιά ἔχει ἀνάγκην μαθημάτων τινῶν, ἵνα μὴ ῥίπτῃ ὅλον τὸν ὠκεανὸν τῶν αἰσθημάτων αὐτῆς ἐντὸς κοσκίνου. (Βύρων).

* * * Οἱ ἄνθρωποι, ὅταν ἐέλωσι νὰ βεβαιώσωσι τινὰ περὶ τινος πράγματος, ἐπικαλοῦνται μῆτρυν τὸν Θεόν, διότι δὲν φοβοῦνται μὴ διαψεύσῃ αὐτοὺς ποτέ. (Βασίλισσα τῆς Ρουμανίας).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἔρευνα ἀνεκάλυψεν, ὡς γνωστὸν, πολυάριθμον καὶ ποικιλόμορφον κόσμον ἐκ ζωϊκῶν ὀργανισμῶν ἀοράτων τῷ ἀόπλῳ ὀφθαλμῷ· ἡδὴ δὲ ἐπιδιώκει αὐτὴ διηνεκῶς τὴν περιγραφὴν, κατάταξιν καὶ σπουδὴν τῶν ἀξιοπεριέργων τούτων μικροὀργανισμῶν. Ὁ Κολόμβος τοῦ ἀξιοθαυμάστου τούτου μικροκόσμου εἶνε ὁ τὸ μικροσκόπιον ἐπινοήσας Leeuwenhoek, ὁ δὲ τὴν ἔρευναν τούτου κυρίως ἀναλαβὼν εἶνε ὁ

Ekrenberg, ὅστις ἀπὸ τὸ 1829 ἀφισώθη ὅλος εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ μικροῦ μὲν κατὰ τὰς διαστάσεις, μεγίστου ὅμως κατὰ τὴν ποικιλίαν καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ αἰνιγματώδους τούτου κόσμου. Τὸ μᾶλλον ἐκπλήττον ἐκ τῆς ἐρεύνης τῶν μικροσκοπικῶν τοῦ μικροκόσμου ὀργανισμῶν εἶνε ὁ πολλαπλασιασμὸς αὐτῶν, ὅστις φθάνει ἐνίοτε εἰς μυθώδη ποσά. Οὕτω λ.χ. εἰς κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ζύθου ἀναπτυσσόμενος τοιοῦτος ὀργανισμὸς, ὁ καὶ μύκης τοῦ ἀφροζύθου ἐπικαλούμενος, ζυγίζει 0,000,000,25 χιλιοστὰ τοῦ γραμμαρίου, ἤτοι 40 ἑκατομμύρια τοιούτων μικρῶν ἰσοσταθμίζουσι πρὸς 1 χιλιόγραμ. (=312 δράμια)· ὁ μύκης οὗτος δι' ἀφρόνου τροφῆς καὶ εὐνοϊκῆς θερμοκρασίας, ἅτινα εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ζύθου ὑπὸ τῶν ἐργασιαρχῶν ἐπιδιώκονται, δύναται νὰ παράσχῃ ἐντὸς 24 ὥρῶν τὸ ἀπίστευτον ποσὸν τῶν 100 στατήρων τοιούτων μικρῶν. Εἰς τὴν καταπληκτικὴν δὲ ταύτην παραγωγὴν οἱ ἐξ ἐνὸς μύκητος κατὰ τὸ διάστημα μιᾶς ὥρας παραγόμενοι ἀπόγονοι συμποσοῦνται εἰς πεντήκοντα χιλιάδας. Καταπληκτικὴ ὄντως πολυτοκία!!!

Τὴν ἀκόλουθον στατιστικὴν εὐρίσκουμεν ἐν εὐρωπαϊκῇ ἐφημερίδι· Ἐν Παρισίοις ὑπάρχουσιν οἱ περισσότεροι κομμωταὶ καὶ οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων· οἱ περισσότεροι ῥάπται καὶ φωτογράφοι, οἱ περισσότεροι πλακουντοποιοὶ, ῥάπτριαι γυναικείων ἐνδυμάτων καὶ δικηγόροι.

Ἐν Λονδίῳ ὅμως σχετικῶς πρὸς τὰς ἄλλας πρωτευούσας ὑπάρχουσιν οἱ περισσότεροι ἀμαξηλάται, μηχανικοὶ, ἐκδόται, βιβλιοπῶλαι καὶ μάγειροι.

Τοιογλύφοι καὶ ἐρασταὶ εἰκόνων οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ ὑπάρχουσι πολυαριθμότεροι τῶν ἐν Ἀμστερδαμ.

Ἡ Πετρούπολις ἔχει τὰ περισσότερα ἔλληθρα. Εἰς δὲ τὰς Βρυξέλλας εὐρίσκει τις τοὺς περισσότερους καπνιστὰς· εἰς Νεάπολιν τοὺς περισσότερους ἀχθοφόρους καὶ δηγούς· εἰς Μαδρίτην τοὺς πλείονας κερηναίους, εἰς Βερολίνον τοὺς πλείονας ζυθοπότας, εἰς Φλωρεντίαν τὰς περισσότερας ἀνοπωλίδας, εἰς Δουβλίνον τοὺς περισσότερους κλέπτας, εἰς Γενεύην τοὺς περισσότερους ὠρολογοποιούς· εἰς Λισαβῶνα τοὺς περισσότερους θυρωροὺς, εἰς Ῥώμην τοὺς περισσότερους ἐπαίτας καὶ τὰς πλείονας ὠραίας γυναῖκας, εἰς Νέαν Ὑόρκην τοὺς περισσότερους μηχανικούς.

Οὐδαμῖα πόλις καταναλίσκει κρέας καὶ γαιώμηλα περισσότερα τοῦ Λονδίνου, περισσότερον ὕδωρ ἢ ἡ Στοκχόλμη, πλείονα ὄστρακα ἢ ἡ Νέα Ὑόρκη, πλείονα σιγαρέττα ἢ ἡ Μαδρίτη, περισσότερον ἀψίνθιον ἢ οἱ Παρίσιοι.

Ἀλλ' ἐν Ἀθήναις; Ἐν Ἀθήναις ὑπάρχουν οἱ περισσότεροι ὑποψήφιοι ὑπουργοὶ καὶ καταναλίσκονται οἱ περισσότεροι. . . . λόγοι.